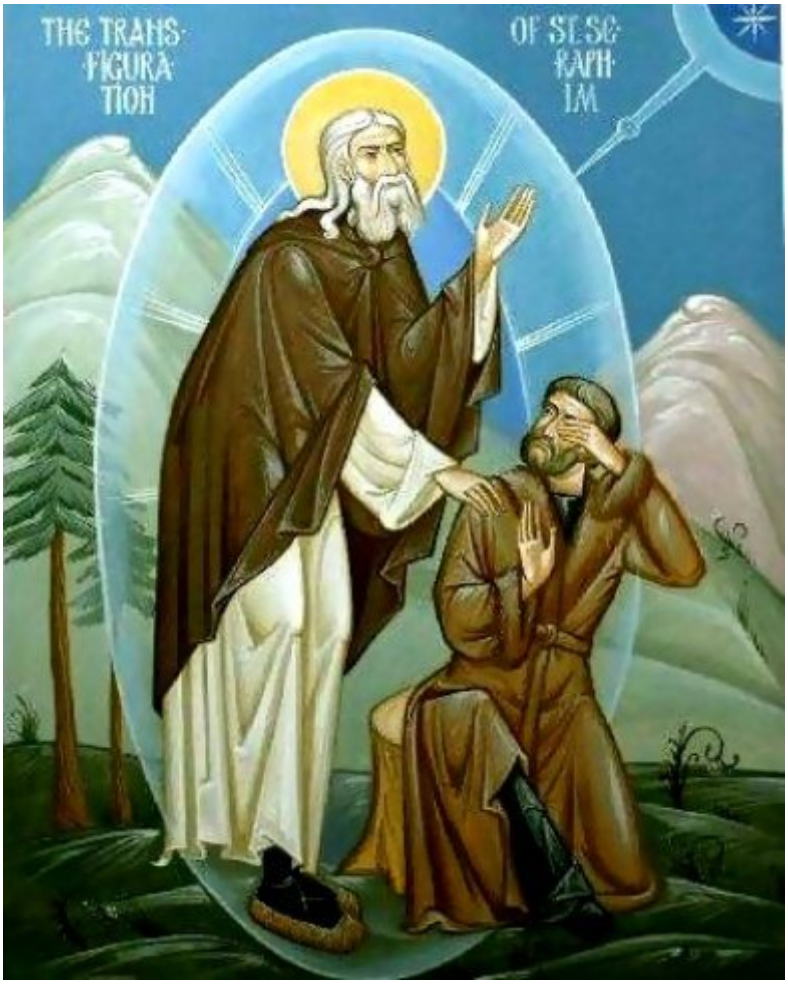
22 Νοεμβρίου 2021

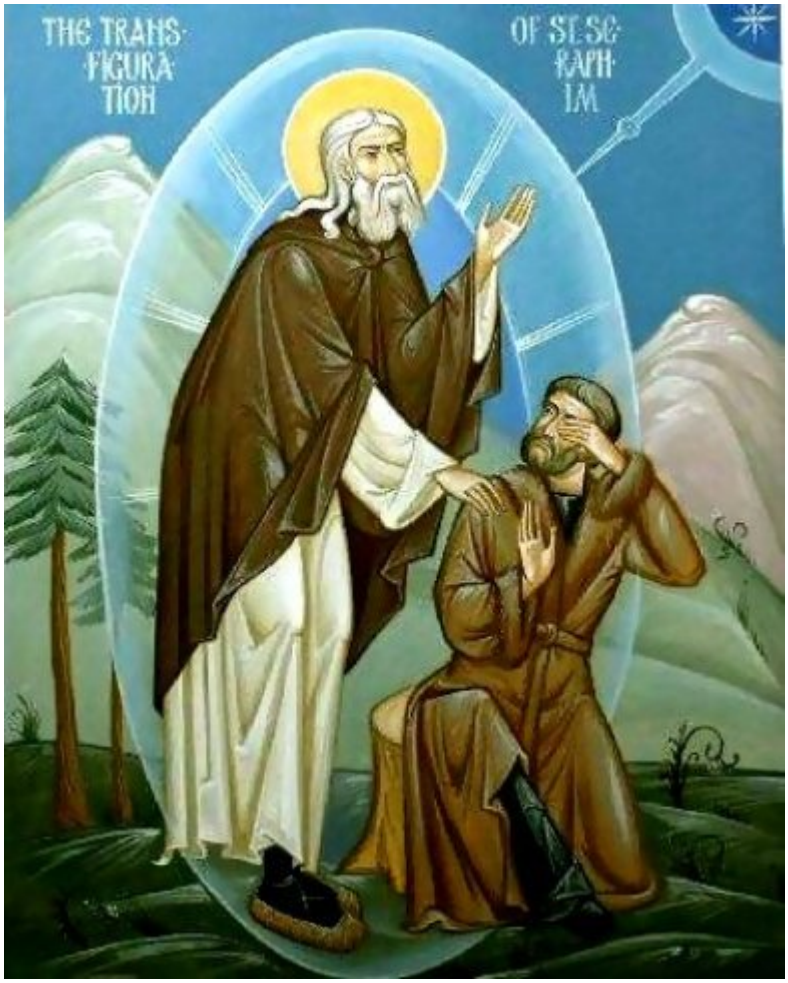
Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Μοτοβίλωφ Νικόλαος)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Ἡ συνομιλία τοῦ Ἁγίου Σεραφεὶμ τοῦ Σάρωφ μὲ τὸν Μοτοβίλωφ

(Ὁ κτηματίας Νικόλαος Μοτοβίλωφ, πού τό 1831 θεραπεύθηκε θαυματουργικά ἀπό σοβαρή ἀσθένεια μέ τήν προσευχή τοῦ ὁσίου Σεραφείμ, ἀπέκτησε τήν εὔνοιά του καί ἀξιώθηκε νά συζητήση πολύ μαζί του γύρω ἀπό τό Ἅγιον Πνεῦμα. Τή συζήτησί του αὐτή κατέγραψε σέ σημειώσεις, οἱ ὁποῖες παρέμειναν στή μονή Ντιβέγιεβο περισσότερο ἀπό ἑξῆντα χρόνια. Τό 1902 τίς παρέλαβε ὁ Σ.Α. Νεῖλος ἀπό τή γερόντισσα Ἑλένα Νικαλάεβνα, χήρα τοῦ Μοτοβίλωφ, καί μέ τήν ἄδεια τῆς ἡγουμένης Μαρίας τίς ἔφερε στό φῶς τῆς δημοσιότητος τό 1903 στά «Μοσχοβίτικα χρονικά» τοῦ Ἰουλίου μέ τόν τίτλο: «Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἀναπαυόταν φανερά στόν πατέρα Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ, στή συζήτησί του γιά τόν σκοπό τῆς χριστιανικῆς ζωῆς».

Ἀργότερα οἱ σημειώσεις αὐτές ἀναδημοσιεύθηκαν ἀπό τόν Λ. Ντενίσωφ στό βιβλίο του «Ὁ βίος τοῦ ὁσίου Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ» καί ἀπό τόν πατέρα Π. Φλορένσκυ στό ἔργο του «Στῦλος καί ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας».)

Ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας

«Ἦταν Πέμπτη. Ἡ μέρα ἦταν σκοτεινή. Τό χιόνι, περίπου 25 πόντοι, σκέπαζε τή γῆ καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἐξακολουθοῦσαν νὰ πέφτουν πυκνὲς νιφάδες χιονιοῦ, ὅταν ὁ στάρετς (γέροντας) Σεραφεὶμ ἄρχισε νὰ συνομιλεῖ μαζί μου. Μὲ ἔβαλε νὰ καθήσω σ’ ἕνα κορμὸ δένδρου ποὺ μόλις εἶχε κόψει, καὶ ὁ ἴδιος κάθησε ἀπέναντί μου. Βρισκόμασταν στὸ δάσος πλάι στὸ ἐρημητήρι του στὸ βουνὸ ποὺ κατεβαίνει μέχρι τὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Σάρωφκα.

— Ὁ Κύριος μοῦ ἀπεκάλυψε, εἶπε ὁ μεγάλος στάρετς, ὅτι ἀπὸ τὰ παιδικά σου χρόνια ζητᾶς μὲ φλογερὸ πόθο νὰ μάθεις ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καὶ ὅτι πολλὲς φορὲς ρώτησες γι\’ αὐτὸ διάφορους πνευματικοὺς ἀνθρώπους.

— Πραγματικά, ἀπάντησα, ἀπὸ τὰ δώδεκα χρόνιά μου μὲ ἀπασχολοῦσε ἐπίμονα αὐτὴ ἡ σκέψη καὶ ἀπευθύνθηκα σὲ πολλὰ πνευματικὰ πρόσωπα, ἀλλὰ οἱ ἀπαντήσεις δὲν μὲ ἱκανοποιοῦσαν.

— Ναὶ συνέχισε ὁ στάρετς, γιατί κανεὶς δὲν σοῦ ἔδωσε ὁριστικὴ ἀπάντηση. Σοῦ ἔλεγαν: «Πήγαινε στὴν Ἐκκλησία, προσευχήσου στὸ Θεό, ἐφάρμοσε τὶς ἐντολές Του, κᾶνε τὸ καλό. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς». Μερικοί, μάλιστα δυσανασχετοῦσαν μαζί σου γιατί ἔδειχνες μία περιέργεια ποὺ δὲν θὰ ἄρεσε στὸ Θεό (!). «Μὴ ζητᾶς πράγματα ποὺ εἶναι πάνω ἀπὸ τὶς δυνάμεις σου», σοῦ ἔλεγαν. Αὐτὲς οἱ ἀπαντήσεις ὅμως δὲν μποροῦσαν νὰ σὲ ἱκανοποιήσουν. Ἐγώ, ὁ φτωχὸς Σεραφείμ, θὰ σοῦ ἐξηγήσω τώρα ποιὸς εἶναι πραγματικὰ αὐτὸς ὁ σκοπός. Ἡ προσευχή, ἡ νηστεία, ἡ ἀγρυπνία, ἡ ἄσκηση καὶ ὅποιο χριστιανικὸ ἔργο, ὅσο καλὸ καὶ ἂν εἶναι αὐτὸ καθαυτό, δὲν μπορεῖ νὰ γίνει σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς, μολονότι εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ σκοποῦ. Δὲν μπορεῖ, λοιπόν, τὸ μέσο νὰ γίνει σκοπός. Πραγματικὸς σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

— Πρέπει νὰ γνωρίζεις, συνέχισε ὁ στάρετς, ὅτι ὁποιοδήποτε χριστιανικὸ ἔργο, μόνον ὅταν γίνεται ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸ Χριστό, φέρνει τοὺς καρποὺς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ προσευχή, ἡ νηστεία, ἡ ἀγρυπνία, ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ὅλα τὰ ἄλλα καλὰ ἔργα, ποὺ γίνονται χάριν τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἁπλὰ καὶ μόνο μέσα γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

— Πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀποκτήσει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα; ρώτησα τὸ στάρετς. **Δὲν μπορῶ νὰ τὸ καταλάβω καλὰ αὐτό.**

— Ἡ ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μοιάζει λίγο μὲ τὸ ἐμπόριο. Ἀποκτῶ, σημαίνει μαζεύω, συγκεντρώνω, ἀπάντησε ὁ στάρετς. Ἐσὺ γνωρίζεις σίγουρα τί σημαίνει ἀποκτῶ χρήματα. Ἀκριβῶς αὐτὸ ἰσχύει καὶ γιὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Σκέψου, λοιπόν, τὴ σημασία τῆς λέξης «ἀποκτῶ» μὲ τὴν κοσμική, τὴ γήινη ἔννοια. Οἱ ἄνθρωποι σκοπεύουν στὴν ἀπόκτηση χρημάτων, τιμῶν, διακρίσεων καὶ ἄλλων ἀνταμοιβῶν γιὰ τὶς προσφερόμενες ὑπηρεσίες τους. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἕνα «κεφάλαιο» γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ ὁποίου ἀγωνίζεται ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι ὅμως ἕνα «κεφάλαιο» αἰώνιο, μοναδικό, ἀστείρευτο καὶ εὐλογημένο. Ἀποκτᾶται μὲ τοὺς ἴδιους περίπου τρόπους, ὅπως τὸ χρηματικὸ κεφάλαιο ἢ τὰ διάφορα ἀξιώματα.
Γήινα ἐμπορεύματα εἶναι τὰ καλὰ ἔργα ποὺ γίνονται ἀπὸ ἀγάπη στὸ Χριστὸ καὶ φέρνουν τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χωρὶς τὸ ὁποῖο δὲν ὑπάρχει σωτηρία. Κάθε καλὸ ἔργο ποὺ γίνεται στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ φέρνει τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Περισσότερο ὅμως ἀπ’ ὅλα μᾶς τὴ φέρνει ἡ προσευχή, γιατί εἶναι πάντα στὰ χέρια μας σὰν ἕνα εὔχρηστο ὅπλο. Εἶναι προσιτὴ στὸν πλούσιο, στὸ φτωχό, στὸ σοφό, στὸν ἁπλοϊκό, στὸ δυνατό, στὸν ἀδύνατο, στὸ γερό, στὸν ἀσθενῆ, στὸ δίκαιο καὶ στὸν ἁμαρτωλό. Εἶναι μεγάλη ἡ δύναμη τῆς προσευχῆς. Περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο μέσο, εἶναι ἱκανὴ νὰ μᾶς φέρει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ βρίσκεται πάντα στὴ διάθεση τοῦ καθενός, θὰ εἴμαστε μακάριοι, ἂν μᾶς βρεῖ ὁ Κύριος ἄγρυπνους, ἐν προσευχῇ, μέσα στὴν πληρότητα τῶν δώρων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

— Γέροντα, τοῦ εἶπα, μιλᾶς συνεχῶς γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὡς σκοπὸ τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς. Ἀλλὰ πῶς καὶ ποῦ μπορῶ νὰ τὸ δῶ; Τὰ καλὰ ἔργα εἶναι ὁρατά. Ἄραγε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μπορεῖ νὰ γίνει ὁρατό; Πῶς μπορῶ νὰ ξέρω ἂν εἶναι ἢ δὲν εἶναι μαζί μου;

— Στὶς μέρες μας, ἀποκρίθηκε ὁ στάρετς, ὑπάρχει γενικὴ ψυχρότητα γιὰ τὴν ἁγία πίστη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀδιαφορία γιὰ τὴ θεία Πρόνοια ποὺ ἐνεργεῖ τὰ πάντα γιὰ νὰ μᾶς φέρει κοντά Του. Ἡ ψυχρότητα καὶ ἡ ἀδιαφορία διέκοψαν τὴν κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεὸ καὶ μᾶς ἀπομάκρυναν σχεδὸν ἐντελῶς ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ χριστιανικὴ ζωή. Στὴν Ἁγία Γραφή, Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη, συχνὰ ἀναφέρεται ἡ ἐμφάνιση τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους. Μερικοὶ λένε: «Τὰ χωρία αὐτὰ εἶναι ἀκατανόητα. Πῶς μποροῦν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια νὰ δοῦν τὸ Θεό»; Τίποτε ὅμως ἀκατανόητο δὲν ὑπάρχει ἐδῶ. Ἡ δυσκολία προέρχεται ἀπὸ τὴ δική μας ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸ Θεό. Γίναμε ἀδιάφοροι γιὰ τὴ σωτηρία μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἑρμηνεύουμε λανθασμένα πολλὰ χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Μὲ τὴν πρόφαση τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσης μπήκαμε σὲ τέτοιο σκοτάδι ἄγνοιας ὥστε μᾶς φαίνονται ἀκατανόητα ὅσα γιὰ τοὺς παλιοὺς ἦταν προσιτὰ καὶ κατανοητά. Ἐκεῖνοι δὲν ἔβρισκαν καθόλου παράδοξη τὴν ἐμφάνιση τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσά τους. Ἔβλεπαν τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὄχι στὸν ὕπνο τους ἢ σὲ φανταστικὲς ἐκστάσεις, ἀλλὰ καθαρὰ καὶ ἀληθινά.

Ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, φιλόθεε, δίνεται σὲ ὅλους μας κατὰ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα. Στὸ μυστήριο τοῦ Ἁγίου Χρίσματος ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μᾶς σφραγίζει μυστηριακὰ μὲ τὴ χρίση τῶν βασικῶν ὀργάνων τοῦ σώματός μας, ὅπως ὁρίζει ἡ Ἐκκλησία, ὁ αἰώνιος φύλακας αὐτῆς τῆς χάρης. Κατὰ τὴ χρίση λέμε: «Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου». Ἐμεῖς οἱ φτωχοὶ ἄνθρωποι συνήθως σφραγίζουμε τὰ θησαυροφυλάκια ποὺ περιέχουν κάποιο θησαυρό. Ἀλλὰ ποιὸς θησαυρὸς μπορεῖ νὰ εἶναι μεγαλύτερος καὶ πολυτιμότερος ἀπὸ τὰ δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὰ ὁποία μᾶς προσφέρονται κατὰ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα; Ἡ χάρη αὐτὴ εἶναι τόσο μεγάλη, βαθιὰ καὶ ἀπαραίτητη, ποὺ ἀκόμα καὶ στὸν πλανεμένο ἄνθρωπο δὲν τοῦ ἀφαιρεῖται μέχρι τὸ θάνατό του.

— Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ξέρω, ρώτησα τὸν Γέροντα, ἂν βρίσκομαι καὶ ἐγὼ στὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;

— Εἶναι πολὺ ἁπλό, μοῦ ἀπάντησε. Ὁ Κύριος λέει ὅτι ὅλα εἶναι ἁπλὰ γιὰ ἐκεῖνον ποὺ ἀποκτάει τὴ γνώση. Τὸ δυστύχημα γιὰ μᾶς εἶναι ὅτι δὲν ζητᾶμε αὐτὴ τὴ θεϊκὴ γνώση ἡ ὁποία δὲν κάνει θόρυβο, γιατί δὲν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου». Οἱ Ἀπόστολοι εἶχαν αὐτὴ τὴ γνώση καὶ καταλάβαιναν ἂν εἶχαν μαζί τους τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἢ ὄχι. Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ τὸ «ἔδοξε τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν» (Πράξ. 15:28). Βλέπεις, λοιπόν, ἀγαπητέ μου, ὅτι τὸ πράγμα εἶναι ἁπλό;

— Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν καταλαβαίνω πῶς μπορῶ νὰ εἶμαι ἀπόλυτα βέβαιος ὅτι βρίσκομαι στὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Πῶς μπορῶ νὰ διακρίνω τὴν πραγματική Του παρουσία στὴ ζωή μου;

— Σοὺ εἶπα, φιλόθεε, ὅτι αὐτὸ εἶναι πολὺ ἁπλὸ καὶ σοῦ διηγήθηκα λεπτομερειακὰ πῶς μποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ γεμίσουν μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ πῶς μποροῦμε νὰ διακρίνουμε τὴν παρουσία του μέσα μας. Τί περισσότερο ζητᾶς;

— Θέλω νὰ τὰ καταλάβω αὐτὰ πολὺ καλά, ἀπάντησα.

Τότε ὁ στάρετς Σεραφεὶμ μὲ ἔπιασε δυνατὰ ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ μοῦ εἶπε:
— Τώρα βρισκόμαστε, παιδί μου, καὶ οἱ δύο μέσα στὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Γιατί δὲν μὲ κοιτᾶς;

— Δὲν μπορῶ νὰ σὲ κοιτάξω, Γέροντα, γιατί ἀπὸ τὰ μάτια σου βγαίνουν λάμψεις. Τὸ πρόσωπό σου ἔγινε φωτεινότερο καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὰ μάτια μου κλείνουν ἀπὸ τὸν πόνο.

— Μὴ φοβᾶσαι, φιλόθεε. Τώρα καὶ ἐσὺ ἔχεις γίνει φωτεινὸς ὅπως ἐγώ. Ἔχεις καὶ ἐσὺ πληρωθεῖ ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀλλιῶς δὲν θὰ μποροῦσες νὰ μὲ δεῖς ἔτσι ὅπως μὲ βλέπεις.

Καὶ σκύβοντας κοντά μου μοῦ εἶπε ψιθυριστά:
— Παρακαλοῦσα τὸν Κύριο μὲ ὅλη μου τὴν καρδιὰ νὰ σὲ ἀξιώσει νὰ δεῖς φανερὰ καὶ μὲ τὰ σωματικά σου μάτια τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ νά, ἀγαπητέ μου, ὁ Κύριος ἱκανοποίησε τὴν ταπεινὴ παράκληση τοῦ φτωχοῦ Σεραφείμ. Πῶς νὰ μὴν Τὸν εὐγνωμονοῦμε καὶ οἱ δύο γιὰ τὴν ἀνέκφραστη αὐτὴ δωρεά Του! Εὐχαρίστησε Τὸν, φιλόθεε, γιατί παρηγόρησε τὴν καρδιά σου μὲ τὴ θεία χάρη Του ὅπως ἡ φιλόστοργη μάνα θάλπει τὰ παιδιά της. Λοιπόν, παιδί μου, γιατί δὲν μὲ κοιτᾶς στὰ μάτια; Κοίταξέ με ἁπλὰ καὶ μὴ φοβᾶσαι. Ὁ Κύριος εἶναι μαζί μας.

Ὕστερα ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ τὸν κοίταξα στὸ πρόσωπο. Συγκλονίστηκα

κυριολεκτικά. Μὲ πλημμύρισε δέος. Φαντασθεῖτε τὸν ἥλιο στὴν πιὸ δυνατὴ λάμψη τῆς μεσημβρινῆς ἀκτινοβολίας του καὶ στὸ κέντρο τοῦ ἥλιου νὰ κοιτάζετε τὸ πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν ὁποῖο συνομιλεῖτε. Βλέπετε τὶς κινήσεις τῶν χειλιῶν του, τὴν ἔκφραση τῶν ματιῶν του, ἀκοῦτε τὴ φωνή του, αἰσθάνεστε τὰ χέρια του ἁπλωμένα γύρω ἀπὸ τοὺς ὤμους σας, ἀλλὰ δὲν βλέπετε οὔτε αὐτὸ τὸ χέρι, οὔτε τὸ σχῆμα του, οὔτε τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό σας. Δὲν βλέπετε παρὰ μόνο τὸ ἐκτυφλωτικὸ φῶς ποὺ ἁπλώνεται παντοῦ γύρω σας καὶ φωτίζει μὲ τὴ λάμψη του τὸ χιόνι ποὺ καλύπτει τὸ ξέφωτο καὶ τὶς χιονοστιβάδες ποὺ πέφτουν τριγύρω. Εἶναι ἀδύνατο νὰ φανταστεῖ κανεὶς αὐτὰ ποὺ ἔζησα ἐκεῖνες τὶς στιγμές!

— Τί αἰσθάνεσαι τώρα; μὲ ρώτησε ὁ στάρετς Σεραφείμ.

— Ἐξαιρετικὰ καλά, εἶπα.

— Δηλαδή, πές μου συγκεκριμένα, τί νιώθεις;

— Νιώθω τέτοια γαλήνη καὶ εἰρήνη ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὴν ἐκφράσω μὲ λόγια!, ἀπάντησα.

— Αὐτὴ φιλόθεε, εἶπε ὁ στάρετς, εἶναι ἡ εἰρήνη γιὰ τὴν ὁποία μίλησε ὁ Χριστὸς στοὺς μαθητές Του: «Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ἰω. 14, 27). Σ\’ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ὁ κόσμος μισεῖ ἀλλὰ ὁ Θεὸς «φιλεῖ», δίνει ὁ Κύριος αὐτὴ τὴν εἰρήνη ποὺ τώρα ἐσὺ αἰσθάνεσαι. Τί ἄλλο νιώθεις;

— Μιὰ ἀσυνήθιστη γλυκύτητα, ἀπάντησα.

— Αὐτὴ εἶναι ἡ γλυκύτητα γιὰ τὴν ὁποία μιλάει ἡ Ἁγία Γραφή: «μεθυσθήσονται ἀπὸ ποιότητος οἴνου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτοὺς» (Ψαλμ. 35:9). Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ γλυκύτητα πλημμυρίζει τώρα τὶς καρδιές μας καὶ ξεχύνεται σ\’ ὁλόκληρη τὴν ὕπαρξή μας σὰν μία ἀνέκφραστη εὐφροσύνη. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ γλυκύτητα οἱ καρδιὲς μας μοιάζει νὰ λιώνουν. Νιώθουμε καὶ οἱ δύο μας τόση εὐτυχία, ποὺ καμμιὰ γλώσσα δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφράσει. Τί ἄλλο αἰσθάνεσαι;

— Μιὰ ἀνείπωτη χαρά.

— Καὶ αὐτὴ ἡ χαρά, παιδί μου, εἶναι μηδαμινὴ ὅταν συγκριθεῖ μὲ κείνη τὴ χαρὰ γιὰ τὴν ὁποία ἔχει γραφτεῖ: «ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβει, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτὸν» (Α! Κορινθ. 2:9). Τώρα σὲ μᾶς δίνεται ἡ πρόγευση αὐτῆς τῆς χαρᾶς. Καὶ ἂν νιώθουμε τόση γλυκύτητα καὶ εὐφροσύνη τώρα, τί νὰ ποῦμε τότε γιὰ τὴ χαρὰ ἐκείνη ποὺ ἑτοιμάστηκε γι\’ αὐτοὺς ποὺ κοπιάζουν ἐδῶ στὴ γῆ; Καὶ σύ, παιδί μου, ἀρκετὰ

ὑπέφερες στὴ ζωή σου. Κοίταξε ὅμως μὲ ποιὰ χαρὰ τώρα σὲ παρηγορεῖ ὁ Κύριος! Τί ἄλλο αἰσθάνεσαι;

— Μιὰ ἐξαιρετικὴ θερμότητα, ἀπάντησα.

— Τί θερμότητα, παιδί μου; Βρισκόμαστε στὴν καρδιὰ τοῦ χειμώνα καὶ καθόμαστε ἔξω στὸ δάσος, πατᾶμε στὸ χιόνι καὶ οἱ χιονονιφάδες συνεχίζουν νὰ πέφτουν πάνω μας καὶ μᾶς ἔχουν σχεδὸν σκεπάσει. Τί εἴδους θερμότητα μπορεῖ νὰ αἰσθάνεσαι;

— Ὅπως ὅταν λούζομαι στὸ λουτρὸ μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ μὲ περιτυλίγουν οἱ ἀτμοί.

— Μήπως αἰσθάνεσαι καὶ τὴ μυρωδιὰ τοῦ λουτροῦ;

— Ὄχι, ἀπάντησα. Στὴ γῆ δὲν ὑπάρχει παρόμοια εὐωδία. Κανένα ἄρωμα ἀπ\' ὅσα ἔχω χρησιμοποιήσει δὲν δίνει τέτοια εὐωδία.

— Ξέρω, ξέρω, εἶπε ἐκεῖνος. Ἔτσι εἶναι ἀκριβῶς ὅπως τὸ λές. Σὲ ρώτησα ἐπίτηδες γιὰ νὰ δῶ ἂν καὶ ἐσὺ αἰσθάνεσαι τὸ ἴδιο. Πραγματικά. Ἡ πιὸ εὐχάριστη εὐωδία πάνω στὴ γῆ δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ αὐτὴ ποὺ νιώθουμε τώρα, γιατί μᾶς πλημμυρίζει ἡ εὐωδία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ποιὰ ἐπίγεια εὐωδία μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μ\' αὐτή; Εἶπες, θεόφιλε, ὅτι γύρω μας ὑπάρχει θερμότητα ὅπως καὶ στὸ λουτρό. Κοίτα ὅμως! Τὸ χιόνι δὲν ἔλιωσε πάνω μας οὔτε στὴ γῆ ποὺ πατᾶμε. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ θερμότητα δὲν βρίσκεται στὴν ἀτμόσφαιρα, ἀλλὰ μέσα μας. Εἶναι αὐτὴ ποὺ μᾶς κάνει «τῷ πνεύματι ζέωντες» (Ρωμ, 12:1). θερμαινόμενοι ἀπὸ αὐτὴ τὴ θερμότητα οἱ ἐρημίτες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, δὲν φοβόταν τὴν παγωνιὰ τοῦ χειμώνα. Ἔνιωθαν σὰν νὰ ἦταν ντυμένοι μὲ ζεστὲς γοῦνες. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ μᾶς τώρα, γιατί μέσα μας ἀναπαύεται ἡ θεία χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθὼς εἶπε ὁ Κύριος: «ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστὶ» (Λουκ. 17:21). Ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρίσκεται τώρα μέσα μας καὶ μᾶς φωτίζει καὶ μᾶς θερμαίνει, εὐφραίνει τὶς αἰσθήσεις μας καὶ γεμίζει τὶς καρδιές μας. Νὰ τί σημαίνει νὰ βρίσκεται κανεὶς μέσα στὴν πληρότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γιὰ τὴν ὁποία ὁ ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος γράφει: «ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶμαι γεμάτος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα». Μ\' αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ Ἅγιο Πνεῦμα γέμισε τώρα καὶ μᾶς τοὺς φτωχοὺς ὁ Κύριος. Δὲν νομίζω πὼς τώρα πιὰ θὰ ξαναρωτήσεις, φιλόθεε, μὲ ποιὸ τρόπο ἀποκτοῦν οἱ ἄνθρωποι τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Θὰ θυμᾶσαι τὴν ἀνέκφραστη εὐσπλαχνία τοῦ θεοῦ ποὺ μᾶς ἐπισκέφθηκε σήμερα;

— Δὲν ξέρω, Γέροντα, ἂν μὲ ἀξιώσει ὁ θεὸς νὰ θυμᾶμαι τόσο ζωντανὰ καὶ καθαρὰ ὅσα ἔζησα σήμερα.

— Ἐγὼ πιστεύω, ἀπάντησε ὁ στάρετς, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ σὲ βοηθήσει νὰ κρατήσεις γιὰ

πάντα στὴ μνήμη σου αὐτὴ τὴ φανέρωση. Γιατί διαφορετικὰ δὲν θὰ ἀπαντοῦσε ἡ ἀγαθότητά Του τόσο γρήγορα στὴν ταπεινὴ παράκληση τοῦ φτωχοῦ Σεραφείμ. Ἀκόμα δέ, γιατί ὅλα αὐτὰ δὲν δόθηκαν ἀποκλειστικὰ σὲ σένα μόνο, ἀλλὰ διὰ σοῦ σ\’ ὅλο τὸν κόσμο ὥστε καὶ ἐσὺ νὰ στερεωθεῖς στὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ ἄλλους νὰ ὠφελήσεις. Ὅ,τιδήποτε, λοιπὸν φιλόθεε, ζητήσεις ἀπὸ τὸν Κύριο θὰ τὸ λάβεις ἀρκεῖ νὰ ἀποβλέπει στὴ δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ στὸ καλό τοῦ πλησίον. Γιατί ὁ Θεὸς δὲν ξεχωρίζει τὸ καλό τοῦ πλησίον μας ἀπὸ τὴ δόξα Του. Ἀλλὰ καὶ ἂν ζητήσεις κάτι γιὰ προσωπικό σου ὄφελος μὴν ἀμφιβάλεις ὅτι θὰ σοῦ τὸ δώσει πρόθυμα ἀρκεῖ αὐτὸ ποὺ ζητᾶς νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖο. Σοῦ εἶπα καὶ σοῦ ἔδειξα στὴ πράξη ὅλα ὅσα ὁ Κύριος καὶ ἡ Παναγία Μητέρα Του θέλησαν νὰ σοῦ ποῦν καὶ νὰ σοῦ δείξουν μέσα ἀπὸ μένα τὸ φτωχὸ Σεραφείμ. Τώρα «πορεύου ἐν εἰρήνῃ». Ὁ Κύριος καὶ ἡ Παναγία ἂς εἶναι μαζί σου.

Ὅταν ξεκίνησα νὰ φύγω τὸ ὅραμα δὲν εἶχε σταματήσει. Ὁ Γέροντας βρισκόταν στὴν ἴδια θέση ποὺ εἶχε στὴν ἀρχὴ τῆς συνομιλίας μας καὶ τὸ Ἄρρητο Φῶς ποὺ εἶχα δεῖ μὲ τὰ μάτια μου συνέχιζε νὰ τὸν περιβάλλει».

Πηγή: agiazoni.gr